

Категорія справи № 640/11833/19: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Надіслано судом: 20.10.2021. Зареєстровано: 22.10.2021. Оприлюднено: 23.10.2021.

Номер судового провадження: не визначено

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1 **Р І Ш Е Н Н Я**

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

20 жовтня 2021 року

м. Київ

№ 640/11833/19

Суддя Окружного адміністративного суду міста Києва **Арсірій Р.О.**, за участю секретаря судового засідання **Пономаренко К.А.**, розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу.

за участі представників сторін:

позивач - **ОСОБА_1** (особисто)

представник позивача - **Поліщук Вікторія Сергіївна**

представник відповідача - не прибув (відповідно до клопотання про розгляд справи за його відсутності).

третя особа (особисто) - **ОСОБА_2**

за позовом **ОСОБА_1 до Третя особа** **Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві** **ОСОБА_2** про визнання протиправними та скасування постанов **провизнання протиправними та скасування постанов**

прийняв до уваги наступне:

ОСОБА_1 звернулася до суду з позовом до **Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві**, третя особа: **ОСОБА_2**, в якому просить:

1.1. визнати незаконною та скасувати постанову старшого державного виконавця **Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві** **Кузьменко Л.М.** про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 21.06.2019;

1.2. визнати незаконною та скасувати постанову старшого державного виконавця **Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві** **Кузьменко Л.М.** про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 24.06.2019;

1.3. визнати незаконною та скасувати постанову старшого державного виконавця **Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві** **Кузьменко Л.М.** про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 27.06.2019.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 27 січня 2020 року, яке залишено без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 16 лютого 2021 року, позовні вимоги задоволено частково.

Визнано протиправною та скасовано постанову старшого державного виконавця Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Кузьменко Л.М. про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 21.06.2019.

У задоволенні решти позовних вимог відмовлено.

Постановою Верховного Суду від 08.07.2021 у задоволенні клопотання ОСОБА_2 про передачу справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду відмовлено.

Касаційну скаргу ОСОБА_1 задоволено частково.

Рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 січня 2020 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 16 лютого 2021 року в частині відмови у задоволенні позовних вимог ОСОБА_1 про визнання незаконними та скасування постанов старшого державного виконавця Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві Кузьменко Л.М. про накладення штрафу у виконавчому провадженні № 57116426 від 24.06.2019 та від 27.06.2019 скасовано та направлено справу в цій частині на новий розгляд до Окружного адміністративного суду міста Києва.

В іншій частині рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 січня 2020 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 16 лютого 2021 року залишено без змін.

Ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва від 26.07.2021 прийнято справу до провадження в частині позовних вимог та призначено її до розгляду в порядку спрощеного позовного провадження. Зобов'язано відповідача протягом 2 днів з дня отримання даної ухвали, враховуючи скорочені строки розгляду справи, подати до суду належним чином засвідчену копію матеріалів виконавчого провадження №57116426.

Позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що відповідачем протиправно винесено постанови про накладення штрафу у виконавчому провадженні № 57116426 від 24.06.2019 та від 27.06.2019, оскільки позивач виконує рішення Голосіївського районного суду м. Києва від 24 січня 2018 року по цивільній справі № 752/22214/16 та постанову Апеляційного суду міста Києва від 12 липня 2018 року у повному обсязі. Постанови винесені на підставі актів є протиправними, оскільки, вихід за адресою проживання дитини, здійснено поза межами графіку, встановленого судом. Жодних перешкод у спілкуванні дитини з батьком позивач не чинить, дитина сама не бажає спілкуватись із батьком.

Відповідач від виконання обов'язку, встановленого ст. 77 КАС України ухилився. Позицію при новому розгляді справи, щодо заявлених позовних вимог не сформулював, докази, необхідні для встановлення правомірності оскаржуваних рішень не надав.

Крім того у супереч положенням п. 10 ст. 79, ст. 94 КАС України, пп. 15.1) п. 1 Розділу VII. в редакції, що діяла на час вчинення процесуальної дії подав заяви, докази електронною поштою, що виключає їх врахування при розгляді справи.

У той же час з роздрукованого канцелярією електронного листа 31.08.2021 відповідача вбачається, по відношенню до предмету позову представник ДВС вважає, що державний виконавець зобов'язаний перевіряти виконання рішення суду та виносити постанови про накладення штрафів за невиконання рішення суду. Виконання рішення суду не може бути унеможливлено небажанням дитини спілкуватися з батьком, так як обов'язок забезпечити виконання рішення суду покладено саме на боржника. Просить відмовити у задоволенні позову. Зазначена інформація прийнята судом до уваги.

Третя особа ОСОБА_2 через канцелярію суду подав пояснення по справі, та просить відмовити у задоволенні адміністративного позову в повному обсязі з огляду на наступне. Відповідач застосовуючи до боржника штрафи діяв в межах закону та у спосіб передбачений чинним законодавством. Наголосив, що позивач систематично не виконує рішення суду та перешкоджає

спілкуванню з неповнолітньою донькою, що підтверджується матеріалами виконавчого провадження. Зазначив також, що Верховний суд направляючи справу на новий розгляд зробив помилкові висновки, щодо адміністративного спору.

Під час судового засідання встановлено, враховуючи що відповідачем не було подано до суду належним чином засвідченої копії матеріалів виконавчого провадження № 57116426, третя особа ОСОБА_2 взяла на себе обов'язок надати матеріали виконавчого провадження, в частині, що потребує розгляд заявлених позовних вимог, суд витребував ці матеріали задовольнивши відповідне клопотання третьої особи.

19.10.2021 через канцелярію суду було подано клопотання від третьої особи ОСОБА_2 про долучення доказів по справі, а саме: лист- відповідь Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду вих № 1665/0/58-21 від 30.09.2021; Постанову Другого апеляційного адміністративного суду № 520/13934/2020 від 16 вересня 2021 року, копія Рішення ЄСПЛ у справі «Спіцин проти України» № 52411/18 від 07 жовтня 2021 року (CASE OF SPITSYN v. UKRAINE № 52411/18), копія Рішення ЄСПЛ у справі «Вихованок проти України» № 12962/19 від 07 жовтня 2021 року (CASE OF VUKHOVANOK v. UKRAINE № 12962/19), копія статті розміщеної на сайті ВЕРХОВНОГО СУДУ від 20 січня 2021 року "Відчуження одного з батьків другим - це психологічне насилля над дитиною"; роз'яснення Міністерства юстиції України щодо виконання рішень про встановлення побачення з дитиною, рішень про усунення перешкод у побаченні з дитиною № 209/20.4.2/32-19 від 05.02.2019 року; постанова № 33 від 15.08.2019 року про результати перевірки виконавчого провадження № 57116426, заява ОСОБА_1 від 11.06.2019 року про проведення виконавчих дій за місцем проживання та реєстрації дитини; акт державного виконавця від 18 грудня 2020 року про неявку боржника до державного виконавця; лист Служби у справах дітей та сім'ї Миський Центр Дитини Вих. № 069010-330 від 16 серпня 2019 року про заперечення ОСОБА_1 правил проведення спільної зустрічі на території Центру.

20.10.21 в судовому засіданні представнику третьої особи було повернуто лист- відповідь Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду вих № 1665/0/58-21 від 30.09.2021, та копію статті розміщеної на сайті ВЕРХОВНОГО СУДУ від 20 січня 2021 року "Відчуження одного з батьків другим - це психологічне насилля над дитиною", як такі, що не стосуються предмету розгляду; інші документи залучені до матеріалів справи.

Розглянувши подані сторонами документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, судом **встановлено** наступне.

Рішенням Голосіївського районного суду м. Києва від 24.01.2018 по цивільній справі № 752/22214/16 за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1 про усунення перешкод у вихованні дитини, визначення способів участі батька у вихованні дитини та спілкуванні з нею та за зустрічним позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про визначення способів участі батька у вихованні дитини та спілкуванні з нею, з урахуванням внесених до цього судового рішення змін згідно з постановою Апеляційного суду міста Києва від 12.07.2018 (апеляційне провадження № 22-ц/796/3576/2016) було вирішено позов ОСОБА_2 задовольнити частково. А саме, районним судом вирішено: зобов'язати ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1) не чинити ОСОБА_2 перешкод в участі у вихованні та спілкуванні з донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1. Також визначено способи участі батька ОСОБА_2 у вихованні малолітньої ОСОБА_4 наступним чином: перший місяць: щосереда з 17 год. 00 хв. до 20 год. 00 хв., щосуботи з 10 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв., без присутності матері ОСОБА_1; з другого місяця: 1-й та 3-й тиждень місяця: понеділок, п'ятниця з 17 год. 00 хв. до 19 год. 30 хв.; 2-й та 4-й тиждень місяця: вівторок, четвер з 17 год. 00 хв. до 19 год. 30 хв. та з 17 год. 00 хв. п'ятниці до 18 год. 00 хв. суботи; з 1-го по 15-те липня щороку; на день народження дитини - спільне святкування з урахуванням бажання дитини. Поряд з цим у задоволенні зустрічного позову ОСОБА_1 було відмовлено.

За даними Єдиного державного реєстру судових рішень, рішення Голосіївського районного суду м. Києва від 24.01.2018 та постанова Апеляційного суду міста Києва від 12.07.2018 по цивільній справі № 752/22214/16 залишені без змін постановою Верховного Суду від 08.04.2019 (провадження № 61-42088св18) та набрали законної сили 13.07.2018.

Отже, з 08.04.2019 у позивача виник обов'язок виконувати постанову Апеляційного суду міста Києва від 12.07.2018 у справі №752/22214/16.

23.07.2018 на виконання постанови, Голосіївським районним судом м. Києва видано виконавчий лист, що був пред'явлений стягувачем до примусового виконання.

Як вбачається, згідно даних Автоматизованої системи виконавчого провадження, ідентифікатор доступу 3ВД003БЕ5211 державним виконавцем Голосіївського РВДС міста Київ ГТУЮ у м. Києві Бондаренком М.В. винесено постанову про відкриття виконавчого провадження ВП №57116426 від 31.08.2018, якою зобов'язано боржника виконати рішення суду протягом десяти робочих днів та попереджено про кримінальну відповідальність за умисне невиконання рішення.

В подальшому, в рамках виконавчого провадження виносились: постанови від 27.09.2018 про стягнення виконавчого збору, про стягнення з боржника витрат на проведення виконавчих дій та про закінчення виконавчого провадження; постанова від 05.10.2018 про відновлення виконавчого провадження; постанови від 18.12.2018, про накладення штрафу у сумі 1 700 грн. з причини невиконання рішення суду; постанови від 28.12.2018, 09.01.2019, 11.01.2019, 14.01.2019, 18.01.2019, 22.01.2019, 24.01.2019, 25.01.2019, 28.01.2019, 07.02.2019, 11.02.2019, 15.02.2019, 19.02.2019, 21.02.2019, 22.02.2019, 25.02.2019, 04.03.2019, 05.03.2019, 11.03.2019, 15.03.2019, 25.03.2019, 29.03.2019, 05.04.2019, 23.04.2019, 25.04.2019, 26.04.2019, 03.05.2019, 07.05.2019, 10.05.2019, 11.05.2019, 14.05.2019, 23.05.2019, 24.05.2019, 30.05.2019, 03.06.2019, 10.06.2019, 12.06.2019, 14.06.2019, 21.06.2019, 24.06.2019, 27.06.2019 про накладення штрафу у сумі 3 400 грн. з причини невиконання рішення суду; постанови від 11.12.2018, 22.12.2018 і від 07.02.2019 про залучення опікуна для участі у виконавчому провадженні; постанова від 15.02.2019 про арешт майна боржника; постанова від 11.03.2019 про арешт коштів боржника; постанова від 26.04.2019 про розшук майна боржника.

Так, актами старшого державного виконавця Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві Кузьменко Л.М від 21.06.2019, 25.06.2019 було встановлено факт невиконання позивачем, як боржником у виконавчому провадженні, судового рішення по цивільній справі № 752/22214/16, у зв'язку з чим відповідачем винесено постанови, про накладення штрафу у виконавчому провадженні від 24.06.2019 та про накладення штрафу у виконавчому провадженні від 27.06.2019.

Позивач вважаючи вищевказані постанови протиправними та такими, що суперечать Закону України "Про виконавче провадження, звернувся з відповідним позовом до суду.

Оцінивши докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, суд вважає позов таким, що підлягає задоволенню у обсязі постанов № 57116426 від 24.06.2019 та № 57116426 від 27.06.2019 шляхом їх скасування.

Частиною 2 статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини другої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про виконавче провадження», виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) - це сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Пункт перший частини 1 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження», передбачає, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі, зокрема, виконавчих листів та наказів, що видаються судами у передбачених законом випадках на підставі судових рішень, рішень третейського суду, рішень міжнародного комерційного арбітражу, рішень іноземних судів та на інших підставах, визначених законом або міжнародним договором України.

Під час здійснення виконавчого провадження виконавець вчиняє виконавчі дії та приймає рішення шляхом винесення постанов, попереджень, внесення подань, складення актів та протоколів, надання доручень, розпоряджень, вимог, подання запитів, заяв, повідомлень або інших процесуальних документів у випадках, передбачених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами (частина 1 статті 13 Закону України «Про виконавче провадження»).

Відповідно до частини шостої статті 26 Закону України «Про виконавче провадження», за рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення протягом 10 робочих днів (крім рішень, що підлягають негайному виконанню, рішень про встановлення побачення з дитиною).

За рішенням про встановлення побачення з дитиною державний виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

За рішеннями, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання рішення боржником. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження. У разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу, в якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність (частина перша та частина друга статті 63 Закону України «Про виконавче провадження»).

Особливості виконання рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною визначено приписами статтею 64-1 Закону України «Про виконавче провадження», згідно з якою, виконання рішення про встановлення побачення з дитиною полягає у забезпеченні боржником побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

Державний виконавець здійснює перевірку виконання боржником цього рішення у час та місці побачення, визначених рішенням, а у разі якщо вони рішенням не визначені, то перевірка здійснюється у час та місці побачення, визначених державним виконавцем.

У разі невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт та виносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному частиною першою статті 75 цього Закону. У постанові зазначаються вимога виконувати рішення та попередження про кримінальну відповідальність.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт, виносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення, звертається з поданням про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби, виносить вмотивовану

постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами (із врахуванням обмежень, передбачених частиною десятою статті 71 цього Закону) та вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені цим Законом.

У разі виконання рішення боржником виконавець складає акт та виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Якщо боржник у подальшому перешкоджає побаченням стягувача з дитиною, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. Після відновлення виконавчого провадження державний виконавець повторно здійснює заходи, передбачені цією статтею.

Рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною виконується у порядку, встановленому статтею 63 цього Закону.

У силу ст. 75 Закону України «Про виконавче провадження», у разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника - юридичну особу - 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

Аналізуючи наведені положення статті 75 «Про виконавче провадження», суд дійшов до висновку про те, що накладення штрафу за невиконання рішення, що зобов'язує боржника до вчинення певних дій, є видом юридичної відповідальності боржника за невиконання покладеного на нього зобов'язання (виконати судове рішення). Така відповідальність за умови, що судові рішення не виконано з поважних причин і в строк, встановлений державним виконавцем. Тобто, даючи оцінку тому чи правомірно на боржника накладено штраф за невиконання судового рішення потрібно з'ясувати часові рамки, в межах яких боржник мав вчинити певні дії (за виконавчим листом) і в чому причина невиконання судового рішення у відведений йому строк. У цьому зв'язку варто зауважити, що сам факт невиконання судового рішення у визначений строк без з'ясування і оцінки причин цього невиконання не може вважатися підставою для відповідальності боржника відповідно до статті 75 Закону України «Про виконавче провадження».

Поважність причин невиконання судового рішення оцінюється у кожному конкретному випадку через призму того, наскільки це (об'єктивно) перешкодило виконати судові рішення.

Аналогічна позиція викладена в постанові Верховного Суду від 12 грудня 2018 року у справі № 821/1568/16. При цьому суд першої інстанції не може аналізувати висновки суду касаційної інстанції, тому доводи третьої особи, щодо незаконності вказаної постанови, суд відхиляє.

Отже, державний виконавець зобов'язаний та мав провести перевірку виконання судового рішення боржником, а підставою для накладення штрафу є невиконання рішення боржником без поважних причин. Тобто, державний виконавець має встановити відсутність поважних причин невиконання рішення.

Поважними в розумінні Закону України «Про виконавче провадження» можуть вважатися об'єктивні причини, які унеможливили або значно ускладнили виконання рішення, боржником та які не залежали від його власного волевиявлення.

Аналогічна позиція висловлена постановою Верховного Суду від 07 березня 2018 року у справі №127/3770/17.

У той же час, приписами п. 5 розділу IX Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказ Міністерства юстиції України від 02.04.2012 № 512/5 визначено, що якщо рішенням про встановлення побачення з дитиною не визначено час та (або) місце побачення стягувача з дитиною, державний виконавець викликає сторони виконавчого провадження з метою визначення часу та (або) місця такого побачення шляхом надіслання викликів одночасно з постановою про відкриття виконавчого провадження.

Сторона виконавчого провадження у разі неможливості з'явитися на призначений час письмово повідомляє про це державного виконавця шляхом подання заяви (клопотання), в якій (якому) зазначає про зручні для неї час та (або) місце проведення побачення стягувача з дитиною.

Державний виконавець визначає час та (або) місце побачення стягувача з дитиною, враховуючи позицію сторін виконавчого провадження та інтереси дитини, шляхом винесення постанови про визначення часу та (або) місця побачення стягувача з дитиною.

Якщо сторона виконавчого провадження не з'явилася у визначений у виклику час до державного виконавця та письмово не повідомила державного виконавця про зручні для неї час та (або) місце проведення побачення стягувача з дитиною, державний виконавець визначає час та (або) місце такого побачення без врахування позиції відповідної сторони виконавчого провадження.

Згідно з пунктом 8 та пунктом 9 розділу IX Інструкції, державний виконавець здійснює перевірку виконання боржником рішення про встановлення побачення з дитиною у час та місці побачення стягувача з дитиною, визначені рішенням або державним виконавцем.

У разі невиконання без поважних причин боржником рішення про встановлення побачення з дитиною державний виконавець здійснює заходи примусового виконання рішення, передбачені частиною третьою статті 64-1 Закону.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення про встановлення побачення з дитиною державний виконавець здійснює заходи примусового виконання рішення, передбачені частиною четвертою статті 64-1 Закону.

При кожному наступному невиконанні боржником зазначеного рішення державний виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному частиною четвертою статті 64-1 Закону.

З приводу викладеного суд звертає увагу, що приписи пункту 9 розділу IX Інструкції фактично змінюють положення ст. 64-1 Закону України «Про виконавче провадження», дозволяючи державному виконавцю виносити необмежену кількість постанов про накладення на боржника штрафу при кожному наступному невиконанні боржником відповідного судового рішення.

Частина 3 статті 7 Кодексу адміністративного судочинства України передбачає, що у разі невідповідності правового акта Конституції України, закону України, міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або іншому правовому акту суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу, положення відповідного міжнародного договору України.

Отже, у межах спірних правовідносин застосуванню підлягають положення ст. 64-1 Закону України «Про виконавче провадження», оскільки останні мають вищу юридичну силу по відношенню до положень Інструкції. Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду від 12.08.2020 у справі №520/6943/19.

Відповідно до частини 1-3 статті 63 Закону України «Про виконавче провадження» за рішеннями за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення виконавець наступного робочого дня після закінчення строку виконання, визначено частиною шостою статті 26 цього закону (через 10 днів), перевіряє виконання рішення боржником. У разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу, в якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність. Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, передбаченого частиною другою цієї статті, повторно перевіряє виконання рішення боржником.

Фактичні обставини справи свідчать про те, що оскаржувані постанови про накладення штрафу від 24.06.2019 та від 27.06.2020, винесено державним виконавцем без дотримання строків, визначених статтею 63 Закону України «Про виконавче провадження».

З урахуванням вищевикладеного, вбачається, що винесені відповідачем постанови про накладення штрафу від 24.06.2019 та 27.06.2019 в рамках виконавчого провадження № 57116426 є необґрунтованими, прийняті не у межах повноважень та не у спосіб визначений Конституцією України та Законом України «Про виконавче провадження».

Таким чином, позовні вимоги позивача підлягають задоволенню у повному обсязі. При цьому суд не надає оцінку діям позивача (боржника у виконавчому провадженні) оскільки зазначені дії по-перше, - не відносяться до предмету спору, де аналізуються дії та рішення органу ДВС; по друге, - виходять за межі предметної юрисдикції, що належить суду цивільному. За цих же обставин суд відхиляє доводи третьої особи про фактичне невиконання позивачем (боржником у виконавчому провадженні) рішення Голосіївського районного суду м. Києва від 24 січня 2018 року по цивільній справі № 752/22214/16, оскільки для встановлення законності рішень органу ДВС потрібно крім фактичного встановлення складу порушення, ще й правильне процесуальне оформлення відповідних матеріалів, чого суб'єкт владних повноважень, яким в даному випадку є відповідач, не зробив.

Відповідно до частини 1 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Згідно з частиною 2 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Керуючись статтями 2, 6, 8, 9, 77, 243 - 246, 255, 287 Кодексу адміністративного судочинства України, суд -

В И Р І Ш И В:

1. Адміністративний позов ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_1) до Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби у місті Києві Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ) (03127, м. Київ, вул. Ломоносова, 22/15, код ЄДРПОУ 34999976) - задовольнити повністю.
2. Визнати незаконною та скасувати постанову старшого державного виконавця Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві Кузьменко Л.М. про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 24.06.2019.
3. Визнати незаконною та скасувати постанову старшого державного виконавця Голосіївського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у місті Києві Кузьменко Л.М. про накладення штрафу у виконавчому провадженні №57116426 від 27.06.2019.

Рішення суду набирає законної сили в строк і порядку, передбачені положеннями ст. 255, ч. 1 ст. 272 Кодексу адміністративного судочинства України.

Відповідно до ч. 6 ст. 287 Кодексу адміністративного судочинства України апеляційні скарги на судові рішення у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані протягом десяти днів з дня їх проголошення та оскаржені у порядку, передбаченому ст. ст. 292, 293, 296, 297 Кодексу адміністративного судочинства України з урахуванням положень п. п. 15.5 п. 15 Розділу VII «Перехідні положення» Кодексу адміністративного судочинства України (в редакції Закону N 2147-VIII).

Суддя

Р.О. Арсірій